

POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Widło (przewodniczący)

SSN Marcin Łochowski

SSN Grzegorz Żmij (sprawozdawca)

w sprawie z protestu A. D.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,

przy udziale:

1) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,

2) Prokuratora Generalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 30 lipca 2020 r.,

wyraża opinię, że zarzut protestu jest zasadny, ale pozostaje bez wpływu na wynik wyborów.

UZASADNIENIE

W dniu 16 lipca 2020 r. A. D. wniósł do Sądu Najwyższego protest przeciwko wyborowi A.S.D. na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Skarżący podniósł naruszenie przepisów Konstytucji RP i prawa wyborczego polegającego na niedoręczeniu mu zaświadczenia o prawie do głosowania, co skutkowało pozbawieniem wnoszącego protest czynnego prawa wyborczego.

Prokurator Generalny w swoim stanowisku z dnia 28 lipca 2020 r. wyraził pogląd, iż protest wyborczy należy pozostawić bez dalszego biegu, albowiem zarzuty podniesione przez skarżącego nie mieszczą się w zakresie i granicach

protestu wyborczego, dlatego protest nie spełnia warunków do jego merytorycznego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Prawo obywatela do wniesienia protestu wyborczego wywodzi się z przepisów konstytucyjnych. Jak stanowi art. 129 ust. 2 Konstytucji RP, wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej na zasadach określonych w ustawie.

Zasady i tryb organizacji wyborów Prezydenta RP w związku z ogłoszonym stanem epidemii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej reguluje ustawa z dnia 2 czerwca 2020 r. o szczególnych zasadach organizacji wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej zarządzonych w 2020 r. z możliwością głosowania korespondencyjnego (Dz.U. z 2020 r., poz. 979, dalej: u.wyb.2020). W zakresie nieuregulowanym w ww. ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (art. 1 ust. 2 u.wyb.2020).

Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że skarżący uprawdopodobnił dołączonymi wydrukami z wiadomości e-mail, że wystąpiła po pierwsze o skreślenie z listy wyborców w obwodzie za granicą (M., W. B.), a następnie o dopisanie do listy wyborców w Polsce, po drugie uprawdopodobnił, że pomimo wykreślenia go z obwodu za granicą nie dopisano go do spisu wyborców w Polsce, po trzecie, że na skutek interwencji i pomocy Konsula przywrócono go do spisu wyborców wystawiając jednocześnie zaświadczenie o prawie do głosowania.

Zaświadczenie wydano bez zbędnej zwłoki i nadano (8 lipca 2020 r.) pocztą, co może uczynić konsul w szczególnie uzasadnionych okolicznościach zgodnie z § 11 ust. 6 rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 29 maja 2017 r. w sprawie spisu wyborców przebywających za granicą (Dz.U. z 2017 r., poz. 1130 ze zm.), jednak nie doszło ono na czas tak, aby skarżący mógł skorzystać z czynnego prawa wyborczego.

Czyni to analizowany protest zasadnym, albowiem w sprawie naruszono konstytucyjnie i ustawowo zagwarantowane czynne prawo wyborcze obywatela (art. 10 § 1 k.wyb.).

Należy jednak uznać, że nie wykazano, że ten przypadek naruszenia prawa wyborczego miał wpływ na ostateczny wynik wyborów, w sytuacji gdy różnica głosów pomiędzy kandydatami wyniosła 422.385.

Z tych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 323 § 1 i 2 k.wyb. w zw. z art. 1 ust. 2 u.wyb.2020, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.